

ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

Δ.Π.ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 28 του Νοέμβρη 1904 | ΓΡΑΦΕΙΑ Ύψος Οικονόμου: αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 124

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΒΓΑΙΝΕΙ ΜΕΘΑΥΡΙΟ

ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΗ

Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΚΟΡΟΣ

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α'

Ἄχτιδα τὸν ἥλιον ὑπεράμπετον,
 Ποτὲ φῶς σὺν ἑσέῳ
 Στὴ θῆβα τὴν ἐφτάπυλιν
 Δὲν πρόβαλε κανένα
 Χρυσὸ τῆς μέρας βλέφαρο,
 Ἄπο τὴ Δίρκη ἐφάνης,
 Κ' ἤρθες νὰ ξετραλλάνης
 Ἄργιτικο στρατό.
 Αὐτὸν ποῦ μᾶς τὸν ἔφερε
 Σὺν ὄρνιθι ὁ Πολυνεΐκης,
 Μὲ τὰ φτερά ποῦ ἀπλώνονταν
 Καὶ τὴ φωνὴ τῆς νίκης·
 Κ' εἶχαν ἀσπίδες ποῦ ἀστραφταν
 Κι ὄπλα πολλά καὶ κράνη,
 φεύγουν, καὶ ποῖος τοὺς φτάνει
 Μέσα στὸν κορνιαχτό!

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β'

Αὐτοὶ ποῦ ἦρθαν καὶ στάθηκαν,
 Ἔωρεῖς τὰ παλλικάρια,
 Τριγύρω στὴν ἐφτάπυλιν
 Μὲ φονικά κοντάρια,
 φεύγουνε πρὶν προφτάσουνε,
 Γιομάτοι περηφάνεια,
 Στῶν πύργων τὰ στεφάνια
 Ν' ἀνάψουνε φῶτιά.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α'

Γιατὶ κι ὁ Δίας τὴ μάχεται
 Μιὰ γλῶσσα φαντασμένη,
 Κι ὅταν τοὺς εἶδε νᾶρχουνται
 Σὰ θάλασσα ἀφρισμένη,
 Μὲ κεραυνὸν ἐγκρέμισεν
 Ἐκείνον ποῦ ἐτοιμάζει
 Τὴ νίκη νὰ φωνάζη
 Ἄπο τὰ τείχη αὐτά.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β'

Κεραυνωμένος ἔπεσε.
 Πάνω στὴ γῆ βροντάει
 Ὁ λυσσασμένος ποῦ ἀναβε
 Φῶτιά, γιὰ νὰ μᾶς φάνη.

Ἡ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΝΤΡΕΑΔΗΣ

Κι ὁ δυνατός μας σύμμαχος,
 Ὁ Ἄρης ὁ τιμημένος,
 Στὴ μάχη ἀπολυμένος,
 Χτυπάει δεξιὰ, ζερβά.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α'

Κ' οἱ ἑπτὰ ἄρχηγοὶ παραίτησαν
 Αἱματομένο φέρο,
 Τὰ δλόχαλκά τους ἄρματα
 Στὸ Δία τὸν Τροπαιοφόρο.
 Μὰ τὰ δυὸ ἀδέρφια πέσανε
 Ἄλληλοσκοτωμένα,
 Στὸ χάρο ἀδερφωμένα
 Καθὼς καὶ στὴ γενιά.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β'

Μὰ ἡ Νίκη ἡ μεγαλώνυμι
 Ἄφου ἦρθε νὰ φιλήσῃ
 Τὴ θῆβα τὴν πολυάμαξιν,
 Καθεὶς ἄς ἀπομονήσῃ
 Τὸν περασμένο πόλεμο,
 Καὶ στοὺς ναοὺς ἄς μπούμε,
 Ἐκεῖ γιὰ νὰ τραβοῦμε
 Ὀλόφυγτο χορό!

Κ. ΜΑΝΟΣ

Ο ΡΟΒΕΣΠΙΕΡΟΣ ΜΑΣ

Ἐχουν ἄδικο ὄσοι φωνάζουν—καὶ φωνάζουν πολλοὶ τίς πονηρὲς αὐτὲς ἡμέρες—πὼς ἄλλος εἶναι ἔ. κ. Λεβίδης σὰ βρισκεται δεξω ἀπὸ τὴν Ἐξουσία κι ἄλλος εἶναι σὺν ἀδράχει τὴν Ἐξουσία στὰ παληκαρήσια χέρια του. Οὔτε ἄλλος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, οὔτε δυὸ σκούφους ἔχει, κόκκινους καὶ τοὺς δυὸ—τὸν ἓνα σκούφο ἀλλὰ Ροβεσπιέρο, γιὰ νὰ τόνε φοράει στὴν πρώτη περίσταση, καὶ τὸν ἄλλο, σκούφο ἀλλὰ Ριγκολέτο, γιὰ νὰ τόνε μεταχειρίζεται στὴ δεύτερη.

Μὴν πιστεύετε τίποτ' ἀπὸ αὐτά. Συκοφαντίες καὶ ψευτιές. Ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἴδιος εἶναι πάντα κ' ἓναν σκούφο ἔχει, τὸ σκούφο τοῦ Ροβεσπιέρου καὶ δὲν τόνε βγάζει ποτὲ ἀπὸ τὸ κεφάλι του.

Ὅσο κι ἂν εἶναι ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης σήμερα, τὸ σκούφο τοῦ Ροβεσπιέρου φοράει. Κι ἂν καταδίωξε τὸν Γαβριηλίδην, δὲν τόνε καταδίωξε γιὰ νὰ κολακίσει τὴν Αὐλὴν, γιὰ νὰ τῆς πουλήσῃ δουλείην, μὰ τόνε καταδίωξε ἴσια ἴσια γιὰ νὰ τῆνε πολεμήσῃ, γιὰ νὰ τῆς δώσει τὴν κρυφὴ μὰ κι ἀποτελεσματικὴ μαχαιριά.

Νὰ τί κατάφερε μ' ἀξιοθαύμαστη μαστουριά. Καταδιώκοντας τὸν Γαβριηλίδην γι' ἀντιβασιλικὸν, κατάφερε νὰ κάνει ὄλο τὸν τύπο ἀντιβασιλικὸν, ἀφοῦ ὄλος ὁ τύπος, κ' ἡ κοινὴ γνώμη μαζί του, πῆρε τὸ μέρος τοῦ Γαβριηλίδην καὶ ρίχτηκε λυσσασμένα τῆς Αὐλῆς.

Ὁ Γαβριηλίδης σήμερα στὰ μάτια τοῦ κόσμου εἶναι ἀθῶο θῦμα στραβομάρας κι ἀνοησίας. Κι ὁ κόσμος ὄλος, ἓνα βλέπει ἔνοχος γιὰ τὴν ἀδικη καταδίωξή του, τὴν Αὐλὴν. Ὁ καθαυτὸ ἔνοχος, βλέπετε, διευθύνει τὴν παράσταση ἀπὸ τὰ παρασκήνια. Αὐτὸς δὲ φαίνεται φαίνονται οἱ ἄλλοι. Κι ὁ Λεβίδης, ποῦ στὰ μάτια τῆς Αὐλῆς παρυσιάζεται γιὰ πιστὸς Αὐλοφύλακας, καὶ στὰ μάτια τοῦ ἀμναλίου ὄχλου γιὰ πρόστυχος Αὐλοκόλακας,—ὁ ἴδιος ὁ Λεβίδης, γιὰ μερικὸς ποῦ βλέπουν κάπως καθαρώτερα, εἶναι καὶ μένει φινὸς Ἀντιβασιλικὸς, Ροβεσπιέρος καταχθόνιος.

Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποῦ τόνε φοβηθήκαμε τὸν παληκαρᾶ. Σὺν κουνούσε τὸ χέρι του ἀπειλητικὰ κατὰ τ' Ἀνάκτορα, ἀγορεύοντας ἀπὸ τὸ μπαλκόνι του στοὺς «παμφιλτάτους ἐκλογεῖς», γελοῦσαμε γιὰτὶ ξέραμε καλὰ πὼς οἱ φοβέρες του εἶτανε ἀπὸ σαπουνάδα καὶ τὰ βασιλοχτόνα στιλέτα του ἀπὸ πάφιλα. Ἐνῶ τώρα ποῦ χαϊδεύει τὴν Αὐλὴν, εἶναι φοβερὸς κ' ἐπικίντυνος. Οἱ γαλιφιές του γυρίσανε ὄλον τὸν τύπο ἐναντίον τῆς, καὶ τὸ χαιδεμά του